

Comunicatul Direcției centrale de statistică de pe lângă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. „Despre rezultatele îndeplinirii planului de stat de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S. pe primul semestru al anului 1954” a fost primit de oamenii muncii din lumea întreagă ca o dovadă a superiorității zdrobitoare a economiei socialiste asupra economiei oricărei țări capitaliste. Ca un nou semn al hotărârii cu care marea Uniune Sovietică dezvoltă economia de pace în sprijinul creșterii rapide a nivelului de trai al întregii societăți sovietice.

În comunicatul se arată că planul producției globale pe primul semestru al anului 1954 a fost îndeplinit în industrie în ansamblu în proporție de 102%. Este profund semnificativ pentru avântul mereu crescând al economiei sovietice faptul că producția globală pe primul semestru al anului în curs reprezintă o creștere de 14% față de perioada corespunzătoare a anului trecut.

Succesele oamenilor sovietici în prima jumătate a acestui an sînt o nouă dovadă a rezultatelor ce se pot obține tinându-se seama de legea obiectivă a dezvoltării planice, proporționale a economiei socialiste, dezvoltându-se diferitele ramuri ale economiei în chip armonios, potrivit cerințelor legii economice fundamentale a socialismului.

Cu totul altul este tabloul în țările capitaliste. Edificator, în această privință, este documentul intitulat „Darea de seamă asupra situației economice mondiale” prezentat de secretariatul O.N.U., actualii seziuni a Consiliului economic și social ce are loc la Geneva. În această lucrare se încearcă a se analiza orientările generale în economia mondială în ultimii 3 ani. Autorii acestei dări de seamă au fost nevoiți să constate faptul că în perioada analizată, sistemul economic socialist a depășit considerabil în dezvoltarea sa sistemul economic capitalist.

În timp ce în U.R.S.S. și țările de democrație populară creșterea producției industriale a oscilat între 45% și 81%, în țările Europei occidentale creșterea a oscilat între 0 și 14%, iar într-o țară ca Anglia, producția industrială a scutit în acești ani cu numai 6%. Inseși statisticile burgeze, alcătuite cu aproximație, constată că economia țărilor capitaliste bate pasul pe loc, sau crește neînsemnat.

În același timp în S.U.A. se dezvoltă fenomenele crizei economice. În perioada iulie 1953—martie 1954, producția industrială s-a redus cu peste 10%.

În contrast absolut cu situația din lumea capitalistă, economia U.R.S.S. înfloarește luna de lună, an de an. Sub conducerea P.C.U.S., întregul popor sovietic luptă pentru transpunerea în viață a istoricelor hotărâri care prevăd ca, paralel cu dezvoltarea pe toate căile a industriei grele, să se obișnuiască în 2—3 ani un avânt rapid al tuturor ramurilor agriculturii și să se sporească simțitor producția de mărfuri de larg consum.

Mari succese ale economiei sovietice se datoresc în mare măsură faptului că marea mare de oameni ai muncii descoperă și folosesc noile posibilități obiective de mărire a productivității muncii create de înzestrarea continuă a întreprinderilor cu cea mai nouă și mai înaintată tehnică, și cu cadre de muncitori și specialiști cu calificare superioară.

În comparație cu primul semestru al anului 1953, productivitatea muncii a crescut în industrie cu 7,5% și în construcții cu 7%, iar prețul de cost al producției industriale a scăzut cu 3%. La proporțiile uriașe ale economiei sovietice, fiecare din aceste procente înseamnă noi posibilități și noi produse în valoare de miliarde de ruble.

Volumul investițiilor capitaliste de stat a reprezentat în primul semestru 114% față de perioada corespunzătoare a anului 1953. În Uniunea Sovietică s-a desăvârșit și se desăvârșă pe scară largă construcția de locuințe, școli, instituții pentru ocrotirea sănătății, grădinițe de copii, creșe, tabere de pionieri, cinematografe ș.a. ceea ce văde-

te încă o dată grila neobosită a Partidului Comunist și a Guvernului Sovietic pentru fericirea poporului.

Mari sint succesele realizate de agricultura sovietică. Vădind puternica vitalitate a agriculturii socialiste, a orinduirii colhozice, sînt transpuse sistematic și consecvent în viața noastră planșele și întreprinderile, înzestrându-se cu culturi de primăvară cu 9,5 milioane hectare mai mult decît în 1953. P.C.U.S. și Guvernul Sovietic au stabilit, ca în scopul extinderii sîmărilor de cultură cerealiere în colhozurile și sovhozurile din regiunile Kazahstanului, Siberiei, Uraltului, regiunea Volgă și regiunea Caucazului de nord, urmează să se valorifice în anul 1954—1955, 13 milioane hectare de pămînturi virgine și întreprinderi, înzestrându-se în primăvara lui 1954 cu cereale 2,3 milioane hectare. Din comunicat aflăm că la 10 iulie 1954 aproximativ 10 milioane hectare din aceste pămînturi au și fost arate pentru recolta anului curent și a anului viitor și că de pămînturile întinsele și virgine au fost însămintate în acest an 3,6 milioane hectare!

În această jumătate de an puternica agricultură sovietică a primit 92.000 tractoare (socoite în tractoare de 15 cai putere), 52.000 autocamioane, 18.000 combine-cerealiere etc.

O vie dovadă că creșterea producției și productivității muncii în Uniunea Sovietică se efectuează în scopul ridicării de zi cu zi a nivelului de trai material și cultural al poporului sovietic, a satisfacerii nevoilor lui mereu crescînde este oferită de dezvoltarea comerțului sovietic. Deosebită însemnătate are în această privință noua reducere, a santei de la desființarea sistemului cartelelor, efectuată de Guvernul Sovietic la prețurile de stat cu amănuntul la mărfurile alimentare și industriale. Este de asemenea remarcabilă creșterea cu 30% față de primul semestru 1953 a volumului schimburilor comerciale ale Uniunii Sovietice cu străinătatea.

Cu cită forță este ilustrată legea economică fundamentală a socialismului de creșterea cu sute de mii și milioane de oameni a numărului muncitorilor și funcționarilor din instituții de învățămînt, întreprinderi industriale, S.M.T.-uri și sovhozuri, de creșterea numărului absolvenților diferitelor categorii de școli, de sporirea numărului de tineri și vîrstnici care se odihnesc pe cheltuiela statului de îmbunătățirea asistenței medicale gratuite ș.a.

Succesele Uniunii Sovietice apar cu atât mai mare în contrast cu situația din țările capitaliste, unde luna de lună crește somanul, se reduce alocatiile pentru învățămînt și îngrijirea sănătății și sporește mizeria maselor.

Oamenii muncii din țara noastră, care luptă pentru înflorirea industriei și a agriculturii în vederea ridicării continue a nivelului de trai, vîd în succesele Uniunii Sovietice o nouă garanție a propriilor lor succese, consecvențe în comunicatul de stat pe primul semestru 1954, deoarece în seria însemnatelor deșirări de plan efectuate de oamenii sovietici se cuprind și variate materii prime, semifabricate și utilaje perfecționate cu care marea Țară a Socialismului ne ajută să ne dezvoltăm economia.

Oamenii muncii din țara noastră, care participă cu elan la întrecerea în cinstea celei de a zecea aniversări a eliberării patriei noastre, găsesc în succesele oamenilor sovietici un nou îndemn de a-și însuși înaintata experiență sovietică și de a vădi largă inițiativă creatoare pentru îndeplinirea sarcinilor de plan, pentru ridicarea continuă a nivelului de trai material și cultural al poporului nostru muncitor.

S. DANIEL
Director al Direcției relațiilor economice externe din C.S.P.

Minunații feroviari sovietici

că socotite împreună. Noi că ferate se deschid an de an în Uniunea Sovietică. Nu demult, a intrat în funcțiune linia Moinit-Ciu, în Asia Centrală iar la începutul acestui an, poporul sovietic a sărbătorit marile evenimente al deschiderii cursului regulat de trenuri de persoane între Moscova și îndepărtatul Pekin capitala R. P. Chineze. Colective de feroviari de pe toate căile ferate sovietice înflăptesc cu succes sarcinile trasate de C.C. al P.C.U.S. pentru îmbunătățirea continuă a transportului pe căile ferate al încărcăturilor, în special al celor de larg consum. Astfel, din octombrie 1953 pînă în aprilie a.c., au fost transportate peste plan 600.000 vagoane cu mărfuri de larg consum și materie primă pentru industrie ușoară și alimentară și a fost depășit planul de încărcături me-

dii zilnice altf în anul 1953, cît și pe primul semestru al anului curent. Poporul sovietic acordă o înaltă prețuire feroviarilor înruțați. Ei primesc salarii sporite, prime și premii, precum și înalte distincții ale U.R.S.S. Sînt vestite succesele feroviarilor sovietici Blajenov care a vizitat și țara noastră, ale lui I. P. Blinov, mașinist, Erou al Muncii Socialiste, ale lui I. M. Kostirko, dispecer, laureat al Premiului Stalin și ale multor aliora. Prietere feroviarilor sovietici se manifestă larg în cadrul întrecerii socialiste, spiritul inovator care contribuie la îndeplinirea înalte de termen a planului de transporturi.

Dind urmare Chemării lansate de participanții la recenta consfătuire unională a lucrătorilor din transporturi, feroviarilor sovietici de diferite profesii, în împlinirea „Zilei unionale a feroviarului” desfășoară larg întreceri socialiste pentru depășirea planului de transporturi pe 1954 pentru îmbunătățirea indicilor calitativi și cantitativi, pentru ridicarea transportului feroviar pe o nouă treaptă. Se extind în toată țara noile inițiative ale feroviarilor înruțați: inițiativa colectivelor garilor de pe magistrala Donet pentru reducerea staționării reproductive a vagoanelor, inițiativa feroviarilor din Taghir pentru reducerea no-riilor de staționare etc.

Cu ocazia „Zilei unionale a feroviarului” ceteriștii noștri trimis vestiturilor feroviarilor sovietici salutul lor tovrăreșesc și expresia recunoștinței pentru ajutorul amplit și multilateral ne cere al primele din marea Țară a Socialismului.

VEACUL NOU

Organ al Consiliului General A.R.L.U.S.

ANUL X Nr. 37

VINERI 30 IULIE 1954

4 PAGINI, 25 BANI

Vizitînd Expoziția agricolă unională

La 1 august, se deschide Expoziția agricolă unională din Moscova. În ultimele zile din iulie, pe întinsul teren și în cele peste 300 de pavilioane ale expoziției se făceau ultimele pregătiri în vederea deschiderii. Au fost instalate pe piloni giganteschi ghirlande de felinare electrice în formă de spic, lumega pe pruncul de la intrare asfaltul proaspăt turnat, tencuitorii și-au terminat ultimele lucrări și au fost coborîte schelele de la acru intrării principale, pe care aurul snopului greu și bronzul izgurilor de colhoznici și colhoznice strălucesc parcă mai viu în soare.

Mase mari de oameni sosesc la expoziție. E lungă și variată lista participanților la expoziție: 150.000 de lucrători din agricultură, reprezentînd 4.500 colhozuri, peste 1.500 sovhozuri, 500 stațiuni de mașini și tractoare și stațiuni specializate, peste 4.000 de ferme de creșterea vitelor, peste 230 instituții de cercetări științifice, multe instituții de învățămînt agricol, stațiuni experimentale ș.a.

Pe tot întinsul expoziției, în acest minunat oraș al palatelor și fontanelor artezene, al grădiniilor de flori și al parcurilor de basm, al plantațiilor bogate și mașinilor minunate, lucrul cel mai obișnuit, cu care se întîlnește la tot pasul omul sovietic, pare neobișnuit, strălucitor, sărbătoresc. În apropierea arcului de la intrarea principală, se află două troleibuze. Ca și celelalte opt-sprezece, ele vor deservi pe vizitatorii expoziției. Ce lucru deosebit poți vedea la un troleibuz? Insa omul cu o mapă grea sub braț, ce pare foarte grabit, pictorul-decorator cu o paletă în mînă, fata-zootehnician în halat alb ca zăpada, zugravul ce lucrează într-un balansor suspendat — toți își opresc admirativ privirile asupra mașinilor noi cărora locul le dă o strălucire orbitoare și care poartă emblema de felin oxidabilă a expoziției.

Aici, poate fi înțeles agrotehnicianul Anna Fedorovna Salkikova, care cunoaște fiecare pom fructifer, fiecare tufă din livadă. Ea este un vechi colhoznic al expoziției: a fost de față în 1936 cînd s-a sădit grădina, a asistat în 1939 la translocarea acestor doi meri uriași — „Izoletia” a rîii de Kursk” aduși dintr-un colhoz din regiunea Kursk. E usor de spus „translocanți” — însă colhoznicii au încercat cu griji, fără macarale în mașini acești cîte trei tone. Și iată că, alături de pomii cultivați de oamenii de știință, dau roade și merii crescuți de colhoznici.

Fiecare pom este legat de numele unui cercetător, învingător al naturii. Astfel, ciresii „Jeninzgradskaia ciornaia” și „Jeninzgradskaia ioltaia” au fost crescuți de F. K. Terev de la Institutul unional de fitotehnie. Acești „locuitori” ai sîduții, capricioși și gingași, dau acum roade și pe pămîntul lipsit de cerneziom.

Călătorul își vine greu să dărăsească acest colhoz minunat, însă pe linia înelară mai sînt multe stații. În troleibuz, prînde a se întuneca, din cauza brazilor și pinilor care se înșiră pe marginea so-

lei. Au rămas în urmă stațiile „Grădina botanică”, pavilionul „Cultură fizică și sport”. În dreapta, străluceste în razele soarelui fața ca de oglîndă a iazurilor. În mijlocul unui iaz, se înalță spre cer șuvițele argintii ale fîntîni arzeiene „Kolos”. Un grup de excursioniști coboară la „Stația apelor”. Împărăția înotătorilor îi întîmpină cu zgomole vii. Se aude gîgîitul gîștelor și măcăuții rațelor. Ele au fost aduse aici din diferite bazine și rezervoare ale țării. Rațele negre ca smoala numite „ciornaia belogruđiaia” au fost aduse zilele trecute de comsomolistele Maria Lucianikova și Maria Mudrak din sovhozul „Borki”, regiunea Harkov. Iar rațele albe de rasă „pekin” au fost aduse de comsomolista Klavdia Jzailo din Kuban, de la sovhozul „Lebinski”.

Călătoria continuă. La pavilionul „Vinătoare și animale sălbatice”, sosește un autocamion cu castori. Cite nu vezi în acest sector? În fața pavilionului „Creșterea iepurilor de casă”, fețele greblează fi-nul. Troleibuzul ajunge din urmă un autocar încărcat cu saci și nutreț. În altă mașină, niște oameni cu palării largi duc oile la stînă.

Stația de lângă pavilionul „Creșterea vitelor”. În apropiere, se află parcelele de asolament cu ierburii din nutreț.

La ferma de porci, multă zarvă. Tocmai sosesc din carantină exponatele patrupede „Sonkeia”, care a sosit de la colhozul „Kesa” din Lituania, cîntărește o jumătate de chintal și grohăie mulțumită. „Svetlan”, care tocmai a făcut un duș cald, cîntărește 409 kg. El a fost adus de participanți la expoziție din raionul Urjumsk, regiunea Kirov.

Trecînd pe lângă țarcul cămîlelor din regiunea Astrahan, troleibuzul se apropie de stațiunea de mașini și tractoare. Clădirea stațiunii este gata să primească pe vizitatori. Sînt înșirate în hale combine și tractoare, iar în remize se află cele mai furtive urlele agricole. În spațele administrației stațiunii, se văd cisternele cu combustibil. Toate sînt ca în viața de toate zilele. Poți să arunci o privire în „Satul nou”, să mergi la „Casa de cultură”, la „Administrația colhozului”, la „Sovietul sătesc”, ba poți să vizitezi chiar și „Tabăra de cîmp”.

Încă o stație, lângă intrarea de nord. În „zona de odihnă”, vizitatorii au la dispoziție bănci mari, așezate la umbra conacilor, felurite uniiții comerciale, restaurante, cofetării. Călătoria cu troleibuzul pe linia de 5.420 de metri se termină tot lângă Pavilionul principal.

Unsprezece stații. Cîte impresii, cîte lucruri noi călă vizitatorului expoziției într-o asemenea călătorie! El vizitează diferite colture ale Uniunii Sovietice — colhozurile Siberiei, Kubanului și Ucrainei, livezile Moldovei Sovietice și stepele Kazahstanului; el face cunosțintă cu oamenii minunați ai agriculturii sovietice și vede roadele muncii lor. Apoi, pleacă de aici îmbogățit cu experiență nouă și pătruns de un sentiment și mai adînc de mîndrie pentru patria sa.

la expoziție din raionul Urjumsk, regiunea Kirov. Trecînd pe lângă țarcul cămîlelor din regiunea Astrahan, troleibuzul se apropie de stațiunea de mașini și tractoare. Clădirea stațiunii este gata să primească pe vizitatori. Sînt înșirate în hale combine și tractoare, iar în remize se află cele mai furtive urlele agricole. În spațele administrației stațiunii, se văd cisternele cu combustibil. Toate sînt ca în viața de toate zilele. Poți să arunci o privire în „Satul nou”, să mergi la „Casa de cultură”, la „Administrația colhozului”, la „Sovietul sătesc”, ba poți să vizitezi chiar și „Tabăra de cîmp”.

Încă o stație, lângă intrarea de nord. În „zona de odihnă”, vizitatorii au la dispoziție bănci mari, așezate la umbra conacilor, felurite uniiții comerciale, restaurante, cofetării. Călătoria cu troleibuzul pe linia de 5.420 de metri se termină tot lângă Pavilionul principal.

Unsprezece stații. Cîte impresii, cîte lucruri noi călă vizitatorului expoziției într-o asemenea călătorie! El vizitează diferite colture ale Uniunii Sovietice — colhozurile Siberiei, Kubanului și Ucrainei, livezile Moldovei Sovietice și stepele Kazahstanului; el face cunosțintă cu oamenii minunați ai agriculturii sovietice și vede roadele muncii lor. Apoi, pleacă de aici îmbogățit cu experiență nouă și pătruns de un sentiment și mai adînc de mîndrie pentru patria sa.

Unsprezece stații. Cîte impresii, cîte lucruri noi călă vizitatorului expoziției într-o asemenea călătorie! El vizitează diferite colture ale Uniunii Sovietice — colhozurile Siberiei, Kubanului și Ucrainei, livezile Moldovei Sovietice și stepele Kazahstanului; el face cunosțintă cu oamenii minunați ai agriculturii sovietice și vede roadele muncii lor. Apoi, pleacă de aici îmbogățit cu experiență nouă și pătruns de un sentiment și mai adînc de mîndrie pentru patria sa.

Unsprezece stații. Cîte impresii, cîte lucruri noi călă vizitatorului expoziției într-o asemenea călătorie! El vizitează diferite colture ale Uniunii Sovietice — colhozurile Siberiei, Kubanului și Ucrainei, livezile Moldovei Sovietice și stepele Kazahstanului; el face cunosțintă cu oamenii minunați ai agriculturii sovietice și vede roadele muncii lor. Apoi, pleacă de aici îmbogățit cu experiență nouă și pătruns de un sentiment și mai adînc de mîndrie pentru patria sa.

Unsprezece stații. Cîte impresii, cîte lucruri noi călă vizitatorului expoziției într-o asemenea călătorie! El vizitează diferite colture ale Uniunii Sovietice — colhozurile Siberiei, Kubanului și Ucrainei, livezile Moldovei Sovietice și stepele Kazahstanului; el face cunosțintă cu oamenii minunați ai agriculturii sovietice și vede roadele muncii lor. Apoi, pleacă de aici îmbogățit cu experiență nouă și pătruns de un sentiment și mai adînc de mîndrie pentru patria sa.

Unsprezece stații. Cîte impresii, cîte lucruri noi călă vizitatorului expoziției într-o asemenea călătorie! El vizitează diferite colture ale Uniunii Sovietice — colhozurile Siberiei, Kubanului și Ucrainei, livezile Moldovei Sovietice și stepele Kazahstanului; el face cunosțintă cu oamenii minunați ai agriculturii sovietice și vede roadele muncii lor. Apoi, pleacă de aici îmbogățit cu experiență nouă și pătruns de un sentiment și mai adînc de mîndrie pentru patria sa.

Membrilor colhozului „Vperiod K Kommunizmu” regiunea Moscova

Celor mai dragi prieteni

Dragi tovarăși,

Gospodăria noastră colectivă a împlinit la 24 Iulie anul acesta cinci ani de la înființare. Am numit-o „Zorile”, pentru că într-adevăr în fața noastră se deschisese zori noi, pe drumul străbătut de colhoznici, al căror exemplu l-am urmat. Pentru noi această zi este o mare sărbătoare. Ea ne-a adus, nouă tuturor, bușug în case, viață mai bună.

În cei cinci ani, am dobîndit realizări mari. Drumul nostru a fost netezit de experiența colhoznică, de metodele înaintate ale agrotehnicii sovietice. Colhoznicii ne-au ajutat frățeste, din toată inima. Astfel, în toamna anului 1949, ne-a vizitat un grup de colhoznici. Ne-au sfătuit, ne-au îndemnat ca pe niște frați. Tinem minte și acum cum ne vorbeau prietenii distincți despre experiența lor. De atunci, sfaturile lor ne-au călăuzit pașii spre mai bine. Ne-am întărit gospodăria noastră din punct de vedere economic și organizatoric. Vrem să vă povestim și vouă, dragi colhoznici, cum am muncit noi, cum am obținut succese.

Eram la început, cu toții, 284 de țărani muncitori romîni și germani — formînd 78 familii. Aveam atunci doar 310 lugăre de pămînt — care mai roditor, care mai stăp. În staulul gospodăriei noastre aveam doar cinci vaci și cîțiva cai. De porci, păsări sau oi, nici nu era vorba, iar unele am strîns cleve de prin curțile noastre.

Din prima zi, ne-am dat seama că nu ne putem feri o viață îmbelzugată cu acest inventar. Pămîntul, ca să rodască bine, trebuie lucrat mecanic. Gospodăria trebuia întărită și dezvoltată multilateral. Așa ne sfătuiră colhoznicii. În primul rînd, ne-am îndreptat atenția spre mărirea șepetului. An de an, în grajdurile construite de noi, numărul animalelor de rasă se înmulțea. Acum, avem 15 vaci de rasă și 10 vite, 26 cai de tracțiune și 13 mînzii trecuți de un an, 700 oi de rasă ligăie, 15 scroafe și 10 porci de rasă Bazza și 120 găini Leghorn.

Facem în fiecare an contracte pentru lucrarea pămîntului cu S.M.T.-ul din Turnisov. Ne-am procurat și noi unele și mașini agricole mai simple, care să ne ușureze munca, să ridice productivitatea muncii, să sporească bușugul. Acum, în remiza noastră, avem opt semănători, o toacătoare mecanică, o mașină de semănat trifoi și una de împrăștiat îngrășămintele chimice, două greble mecanice, două secerări-legători, o basculă și altele necesare într-o gospodărie mare ca a noastră.

În 1950, Aurel Munteanu, membru al gospodăriei noastre colective, a avut fericitul prilej de a vizita Uniunea Sovietică. La întoarcere, ne-a povestit multe lucruri folositoare. Ne-a arătat cum colhoznicii pun mare preț pe dezvoltarea multilaterală a ramurilor gospodăriei colective. Ne-a vorbit despre grădini de zarzavat din U.R.S.S., despre culturile înflorite cu plante industriale, despre metodele agrotehnice înaintate. Ne-am sfătuit noi în adunarea generală cum e mai bine să procedăm, cum am putea aplica în condițiile climatei din raionul nostru cele văzute de colectivistul Aurel Munteanu în Uniunea Sovietică. Am hotărît să dezvoltăm multilateral gospodăria. Astfel, pe lângă cereale, am cultivat legume pe 14 ha, apoi plante industriale ca: sfecla de zahăr, mac, cartofi și floarea soarelui. Și dacă am reușit să obținem rezultate bogate, aceasta o datorăm metodelor sovietice avansate. Am introdus semănătorile grîului în rînduri încrucișate, al porumbului și cartofilor în culburi așezate în pătrat, iarovizarea cartofilor și pobenzarea artificială la floarea soarelui. Pentru a asigura sîmintă bună de cartofi, am efectuat în anul acesta — tot după experiența sovietică — plantatul de vară al cartofilor. La grădina de zarzavat, am introdus irigația pe o suprafață de trei ha cultivată cu țelina, roși și conopida. Bune rezultate am obținut la grădina de zarzavat semănînd deodată pe același loc două culturi diferite: spanac și fasole, salată și patrunjel, morcovi și mărar, varză de vară și gulii. Prășia la grădina de zarzavat o facem de cîte ori e nevoie, și de patru-cinci ori pe vară.

Collectiva noastră a devenit în cinci ani o gospodărie bogată, cu venituri mari. Numai în anul acesta, am vîndut pe piața orașului Sibiu, 700 kg ceapă, 3.000 kg salată, 1.000 kg fasole verde, 500 kg morcovi, 400 kg conopidă, 1.000 kg cartofi.

Gospodăria noastră a fost prima gospodărie agricolă colectivă din raion și printre primele cinci gospodării agricole colective înființate în țara noastră. Primul nostru oasep din comuna vecină: Selimbăr, Cristian, Sura Mare, Sura Mică, Bradu și Altele Vin și din alte raioane și regiuni — din raionul Stalin și Regiunea Autonomă Maghiară. Le vorbim despre planurile noastre de viitor, despre drumul luminos pe care am pornit, drumul colhoznicilor sovietici. Ne bucurăm cînd auzim că în comunele oasepilor noștri se înfin-

Poporul nostru muncitor și militarii Forțelor noastre Armate sărbătoresc la 1 august Ziua Marinei Republicii Populare Romîne. Ziua Marinei R.P.R. este o mare sărbătoare populară și militară; instituția ei dovedește dragostea și grija pe care Partidul, Guvernul și întregul nostru popor muncitor o poartă dezvoltării continue a Marinei R.P.R.

Dind viața politicii înțelepte a Partidului Muncitoresc Român — a cărei esență constă în grija pentru satisfacerea nevoilor materiale și culturale mereu crescînde ale oamenilor muncii, pentru înflorirea Patriei noastre — poporul nostru a creat o puternică flotă maritimă și fluvială, capabilă să rezolve problema transportului de apă în condițiile construirii socialismului. Partidul și Guvernul acordă atenția cuvenită întăririi continue a Forțelor noastre Maritime Militare, straja fronturilor maritime și fluviale ale țării noastre. Aspirările pașnice ale poporului nostru sînt binecunoscute. Ele sînt reflectate în fidelitatea de politică a Partidului și Guvernului nostru îndreptată spre rezolvarea oricăror probleme internaționale litigioase pe calea tratatelor, pe cale pașnică. În acești vremi înșă, oamenii muncii de la orașe și sate își păstrează veșnic trează vigilența împotriva ațătoritorii război, împotriva cercurilor monopoliste care vor să subjuge din nou țara noastră și să exploateze marile ei bogății.

Marina Patriei noastre are vechi tradiții. Istoria ei se împletește strîns cu lupla poporului român pentru dobîndirea independenței naționale, pentru libertate socială. Istoria flotei țării noastre se împletește strîns cu prietenia de arme romîno-ruse, prietenie care în zilele noastre este continuată și dezvoltată în mod strălucit de frăția de arme romîno-sovietică.

Încă în secolul al XV-lea, Mircea cel Bătrîn a acordat o atenție deosebită problemei vitale a asigurării unei ieșiri la mare pentru Țara Romînească. Corăbiile principatelor romîne au luat parte la numeroase lupte pentru apărarea independenței naționale. Inscrind glorioase pagini în istoria prieteniei de arme romîno-ruse, corăbiile moldovenești au participat, în anul 1791, alături de cele rusești și sub comanda generalissimo-lui Suvorov, la asediul cetății turcești Ismail. În războiul pentru independență din 1877, navele flotei romîne au luptat alături de cele rusești împotriva flotei turcești. Bateriile de coastă rusești și romînești de pe Dunăre au sprîjnit acțiunile îndrăznețe ale flotei ruseo-romîne în atacul eroic al salupelor torpiloră comandanate de locotenentul rus Dubasov și maiorul român Murgescu s-a terminat printr-o izbîndă strălucită, desăvîrșind înfrîngerea flotei turcești. Aprecînd înaltele calități de luptă și marînărești ale echipajelor romîne, comandamentul rus a acordat numeroase decorații militare matrozilor și ofițerilor romîni.

Marina Republicii Populare Romîne are glorioase tradiții revoluționare. Victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și contactul strîns cu marînarii ruși revoluționari, a determinat un puternic avînt revoluționar în rîndurile marînărilor romîni. În anul 1917—1919, marînarii romîni au întreprins o seamă de acțiuni revoluționare. Sub conducerea comitetului de acțiune coordonator al marînărilor revoluționari, echipajele unor nave militare romînești s-au revoltat, au alungat ofițerii și au schimbat denumirea navelor. Astfel, crucișătorul auxiliar „Carol I” a primit numele de „Ion Roată”, vaporul „Prîncipea Maria” — „Dezrobirea”, vaporul „Dacia” — „1907”, iar vasul „România” a primit numele de „Republica Romîna”. Revolta marînărilor romîni a fost înăbușită de guvernul reacționar din acea vreme, care reprezentau interesele burgeze și mosierimii. Ea a lăsat, însă, puternice tradiții revoluționare în rîndurile marînărilor romîni, așasmentul pentru cauza poporului muncitor, tradiții care constituie prilej de mîndrie pentru fiecare marînă din R.P.R.

După eliberarea țării noastre de către glorioasa Armată Sovietică, răspunzînd Chemării Partidului Comunist Român, marînarii au înțeles că lupta împotriva cetroptorilor hitleristi. În luptele purtate alături de marînarii sovietici pe Dunăre și pe litoralul Mării Negre a fost reînnoit firul străvechii prietenii de arme romîno-ruse, care și-a găsit expresia în frăția de arme romîno-sovietică. Navele romînești și cele sovietice au scufundat în luptele de pe Dunăre 421 de nave și ambarcațiuni hitleriste.

Conducînd poporul nostru muncitor pe calea dezvoltării economice și agricole, Partidul și Guvernul se îngrijesc de dezvoltarea transportului pe apă. Cu ajutorul frățesc al Uniunii Sovietice, Republica noastră Populară și-a întărit considerabil flota maritimă și fluvială. Au fost lărgite și utilate cu tehnică sovietică de prim rang șantierile de construcții navale. Se construiesc în fiecare an noi și noi vase. În școli marînărești de diferite grade se pregătesc cadrele de marînari necesare dezvoltării continue a flotei noastre.

Dragostea matrozilor noștri pentru Flota noastră Maritimă Militară, care alături de glorioasa Armată Sovietică a luptat pentru zdrobirea țării fasciste, se oglîndește în strădania lor permanentă de a urma exemplul marînărilor sovietici.

Neultate sînt clipele petrecute împreună cu marînarii din esodna sovietică ce ne-a vizitat țara anul trecut, în cadrul Lunii prieteniei romîno-sovietice. Cu această ocazie, matrozii, ofițerii și ofițerii noștri au învîtat în mod nemișcabil de echipajele navelor escadrei sovietice.

În cinstea Zilei Marinei Republicii Populare Romîne, matrozii, ofițerii și ofițerii flotei noastre obțin noi succese în pregătirea de luptă și politică, contribuind cu toate forțele lor la întărirea continuă a legăturii de nezdruccinat dintre armată și popor, la cimentarea frăției de arme care leagă armata noastră de glorioasa Armată Sovietică.

Tunurile navelor Forțelor noastre Maritime nu sînt îndreptate împotriva niciunui popor. Marînarii, ca și oștii flotei noastre armate, sînt animați de dorința de a apăra pacea, de a contribui la consolidarea păcii în lumea întreagă.

Matrozii, ofițerii și ofițerii flotei noastre întîmpină sărbătorirea lor și a întregului popor muncitor deplin conștienți de sarcinile pe care partidul, guvernul și întregul popor muncitor le-a pus în fața lor. Ei sînt hotărîți ca după exemplul glorioșilor marînari sovietici, să nu precupească nici un sfert pentru întărirea Flotei noastre Militare și pentru ridicarea continuă a capacității ei de apărare împotriva oricăror încercări înșămănoase. Cauza pentru care luptă marînarii noștri este cauza păcii și libertății, scumpă tuturor popoarelor lumii.

BALASANU DIMITRIU
capitan de rangul III

Viața A.R.L.U.S.

Să desfășurăm o largă muncă cultural-politică la arii!

Pe ogoarele patriei noastre se desfășoară cu însuflețire campania de strângere a recoltei și treierii pășoalelor Colectivității, membrii întovărășirilor agricole, țărani muncitori cu gospodării individuale predau cu drag primele grâne stătute...

Un cerc frunțos Expoziții la arii

— Iar ai venit după materiale, tovarășe președinte? Nu știu cum se face, dar dumneata apari întotdeauna la momentul potrivit. Uite, chiar acum am primit un teanc de plăci pentru fotomontaj. Și Gheorghe Berzoiu, responsabilul organizator al biroului raional A.R.L.U.S. Segarcea, îți trimitează două plăci și câteva broșuri cu teme actuale pentru con-

După exemplul colhoznicilor

Cu mult înainte de răsăritul soarelui, colectivității gospodării „Grivița Rosie” din Medgidia au ieșit cu toții la lucru. Spre arie, din deșertăciunile, au pornit-o împreună președintele gospodăriei și delegatul de batooză.

Când lipsește îndrumarea și controlul

In comuna Birca, din regiunea Graiova, se desfășoară din plin treierul pășoalelor. La cele 6 arii ale comunei au fost amenajate gazele de perete, unde sînt expuse articole ce vorbesc despre importanța dezinstituției la vreme, despre sarcinile importante ale delegatului de batooză, popularizarea pilda țărănilor muncitori frunțași la treier și la predarea cotelor către stat etc.

Serbări populare ale prieteniei romîno-sovietice

Duminică dimineață, din toate comunele raionului Gilort — Tg Ogrzești, Bărbătești, Vladimir, Școarta, Poieieni s.a., căruțe împodobite cu steaguri și verdețuri se îndreptau spre pădurea Mamu, pregătite pentru serbarea populară a prieteniei romîno-sovietice, inițiată și organizată de comitetul raional A.R.L.U.S.

Cercurile A.R.L.U.S. dezbate rezultatele Conferinței de la Geneva

Consiliul General A.R.L.U.S. a trimis de curând organizațiilor A.R.L.U.S. teze pentru convorbiri cu tema „Acordurile de la Geneva — o victorie a forțelor păcii în fața U.R.S.S.”.

Concursul de creație populară

De câteva minute, Mariana stă în fața oglinzii. Cu gingășie își potrivește cravata roșie în jurul gâtului și își respiră aerul cu degetele părului castaniu, mătos. — Mariana, hai vino! Tata te așteaptă — se aude din camera alăturată vocea fratelui ei, utemistul Adrian Moise. — Îndată, îndată — răspunde fata și mai aruncă încă o privire țugărită în oglindă.

HUNEDOARA

Numerose colective din întreprinderile din raionul Hălgeș, regiunea Hunedoara, răspund cu entuziasm la chemarea de a participa la concursul de creație populară.

TITINA CALUGARU — „Întîlnirea frățescă dintre sătenii romîni și trupele eliberatoare”.

In întîmpinarea glorioasei aniversări

Cea mai frumoasă amintire

Un cîntec răsuna peste ogoarele colective

Aneta Stroe cînta frumos. Ori de cîte ori se adună la vreo petrecere fețele și flăcăii din Pechea, o roagă să cînte ceva. Și cu toate că de felul ei nu e nici mînușă, nici posacă Aneta nu se învoiește întotdeauna.

— Lasă astăzi să cînte altceva... Nici prea vorbăreț nu este. Așa s-a deprins de mica, de cînd într-o oamenii au adus-o de la cîmp pe mîca-sa în caruță. Cazuse din pricina muncii peste puterile ei. De atunci, boaleste. Meru cu griță să nu o supere cu larma lor, copii au devenit mai tăcuți.

O întîlnire de neuit

Cum e și firesc, ceana mai frumoasă amintire a voleibalistei Adriana Honet din echipa reprezentativă a R.P.R. este legată de un meci...

S-a lăsat noaptea peste satul Romînești

La sediul gospodăriei agricole colective „I. Mai” lumina nu s-a stins însă. Bătrînul Constantin Panait a rămas de straia, pînă în zori.

latale stadionului „Dinamo” este una din recentele clădiri ale Moscovei. Stadionul „Dinamo”... Aproape 20.000 de spectatori întîmpină cu aplauze călduroase cele două echipe reprezentative de volei a U.R.S.S. și R.P.R. care apar pe teren „U.R.S.S. R.P.R. U.R.S.S. R.P.R.”.

Oasepeji dragi

Pînă cînd mașinile s-au oprit în fața ușii, pe Ion Grigoriu îl stăpînea emoția. Era prima dată cînd primea în oșpete oameni veniți de peste hotare. I se părea meru că nu-i totul prezăgîțit așa cum se cuvîne într-un asemenea prilej, se temea că va greși urzarea de bun venit pe care voia să o rostească neapărat în rusește.

Un vis împlinit

Factorul poștal, după ce a scotocit în geanta de pînă roasă și decolorată, scoate un plic mare pe care-l întinde bătrînului.

In viața oamenilor se petrec tot felul de întîmplări. Unele trec ușor, altele lasă urme adînci în suflet. Acestea îți sînt tovarășii scumpi în ceasuri de singurătate, despre ele îți place să vorbești prietenilor, la ele îți întorci gîndul cu recunoștință ori de cîte ori mai urci o treaptă în viață.

Uite, mos Gheorghe, vești de la băiat

Gheorghe Nică întoarce plicul pe o parte și cealaltă și citește cîteva ori adresa. Nicolae îi scria rar, numai atunci cînd se petrecea ceva însemnat pentru dînsul. Prima scrisoare a trimis-o cînd avea 14 ani.

Moș Gheorghe desfăce plicul cu băgare de seamă

O cheamă apoi pe nevastă-sa care treburile prin care și după ce și prinde după urechi ochelarii, începu să citească bătrînesc, silabisind: „Cîmpina, 20 Iunie 1950 Iubiții mei părinți! Astăzi am primit o veste care m-a făcut să fiu atît de fericit, încît mi se pare că totul e un vis. Să vedeți cum a fost...”

„Elevul Nicolae Gh. Nică din cl. VIII-a

fu chemat la cancelarie. Aici, în afară de director și cîțiva profesori, mai era secretarul comitetului raional de partid, ne care Nică îl cunoștea bine. Toți îl priveau cu fețe zîmbitoare. Băiatul simți că-l cuprînde o ușoară emoție...

I. SCUTARU

„Prietenul la nevoie se cunoaște”

Paznicul gospodăriei se uită pe fereastră deschisă, căutînd parcă să pătrundă cu privirea tot satul risipit pe dealurile Romîneștilor din raionul Iasi.

— Eu sînt bătrîn — continuă el să vorbească. — Mai am oleacă și fac 70 ani. De abia acum simt că trăiesc. Satul asta, oprit de cînd îl știu, acum cînd îl văd cum s-a înălțat, aproape nu-mi vine a crede. S-au ridicat case noi, acoperite cu țigla. Numai statul ne-a clădit în 1947, aici la noi, 92 de case. Ici, peste drum, e școala de 7 ani, iar mai la deal creștea gospodăria noastră. Avem și cîmîn de zi.

— Multe am făcut în patru ani. Pentru că, să știți mata, ne-am înghițat gospodăria nouă în 1950. Eram oameni săraci, E drept, aveam pămînt — ne rămasese și din bătrîni, ne-a dat și statul la reînoire. — Și cam cît pămînt are gospodăria? — Păi, la un loc, să tot fie 300 hectare. Dar înainte nu rodea tot. Aici, pe dealurile noastre, trebuiau ca și puternici. Ce zic ei? Căi? Mașini, ca să destelenească! Cînd au înălțat haturile au venit mașinile de la stația Podul Iloaiei. Și-acum ai văzut ce lanuri bogate avem. Grîu nu-mai bob și bob! Și popoșoi, o mindrețe de știuleți! De vite, nici nu mai vorbesc, avem numai de rasă. Am construit grajd nou, o cocina de porci, saivan de oi.

— Bătrînuși își curmă iar povestirea. Din buzurău mintea lui își scoase cutia e lutun și-si năi rasuci o țigară. Înainte de a se aprinde, spuse parca pentru el: „Mult a luptat partidul, mult ne-au ajutat prietenii noștri sovietici”. Aprinse chibritul și flacăra lui lumină cîteva clipe, chipul moșneagului, în ochi avea o strălucire neobișnuită. Bănuim că povestirea aieuna pe fațasul unor amintiri dragi.

— N-am fi scos-o la capăt fără ajutorul sovietic. Veni iar primăvara. N-aveam seminte de porc în pămînt. Dar sovieticii ne-au lăsat. Am primit seminte de țelut, porumb, grîu, orz, ovăz, floare soarelui. Și în comuna noastră au venit pînă în toamna anului 1947 ca să încarce cu alimente. Trecurăm greul. — Și lăta că de atunci și pînă acum sînt șapte ani. Alte vremuri, alte îndelungiri. Oamenii noștri se iau acum la întrecer vorbesc de metode agricole. Și le aplicăm.

— Am stat de vorbă încă mult timp cu colectivistul Constantin Panait. În plăcea să-l aud povestind. Vorbea din suflet, vorbea cu dragoste de gospodăria colectivă, de partid, de oamenii sovietici.

— Cu colhoznicii sovietici — spune — am vorbit cum vorbesc acum cu mat Doua delegații au trecut pe aici, una în 1951, iar alta, anul trecut. Se strînseseră cîmîn cultural site de oameni veniți de prin state învecinate. Ore întregi ne-a sfătuit cu ei. Parcă ne cunoșteam cînd lumea. Ne sfătuiă cu pe niste frați să semănăm porumb în cuburi așezate în pătrat, să dezmîrim cu polidusul, să construim adăposturi corespunzătoare pentru animale, să luptăm pentru respectarea statutului gospodăriei... Vorbele le picau drept un ne dorea pe noi, un temut folos ne-au fost!

— Mare lucru e să ai la nevoie priete deavărați! Și sovieticii ne-au fost înto deuna asemenea prieteni — își termin povestirea moș Constantin Panait de satul Romînești.

Elena DAN

U.R.S.S. în fruntea luptei pentru pace și securitate colectivă

Desfășurarea evenimentelor internaționale din zilele noastre demonstrează tot mai convingător că singura cale justă și posibilă pentru rezolvarea problemelor internaționale litigioase este aceea a tratatelor directe între părțile interesate. O ilustrare limpede a acestui adevăr o constituie încheierea cu succes a recentei conferințe de la Geneva, prin restabilirea păcii în Indochina.

Victoria dobândită de forțele păcii prin stingerea focurilor de război din Indochina constituie pentru popoarele lumii un imbold de a-și intensifica lupta în vederea obținerii de noi succese pe drumul desăvârșirii încercărilor internaționale. În rândul problemelor de a căror justă rezolvare depinde în mod direct viitorul popoarelor Europene și ale întregii lumi se află problema organizării unui sistem de securitate colectivă în Europa.

Tocmai de aceea, opinia publică democratică din întreaga lume a înflăcărat cu mare interes nota din 24 iulie a Guvernului Sovietic adresată guvernelor Franței, Marii Britanii și S.U.A. În acest document, guvernul Uniunii Sovietice, fiind seama de rezultatele dobândite până în prezent pe calea tratatelor directe între statele care poartă răspunderea asigurării păcii și securității mondiale, propune convocarea, în cursul lunilor următoare, a unei conferințe a tuturor statelor europene care vor dori să participe la un schimb de păreri în problema instituirii unui sistem de asigurare a securității colective în Europa. Guvernul Sovietic consideră, în legătură cu aceasta, că este de dorit ca Republica Populară Chineză să participe la conferință în calitate de observator.

Nota Guvernului Sovietic urmează istoricilor propuneri prezentate în cadrul conferinței de la Berlin, referitoare la încheierea unui Tratat general european cu privire la securitatea colectivă în Europa, și Notei din 31 martie a. c. în care se preconizează din nou unirea eforturilor tuturor statelor în vederea prelucrării și finalizării acestor propuneri.

Dună cum se știe, la Tratatul general european propus de Uniunea Sovietică sînt chemate să participe toate statele Europene, indiferent de orientarea lor socială, de asemenea și S.U.A. Pînă la crearea unui stat german unit, la acest tratat pot participa, pe bază de egalitate, ambele republici germane existente în momentul de față. Propunerile sovietice au drept scop crearea unui sistem eficient de securitate colectivă, care corespunde întru totul principiilor și Cartei O.N.U. Participanții la Tratat se obligă să se abțină de la orice atac unul împotriva altuia și să rezolve prin mijloace pasnice toate litigiile ce s-ar ivi.

În felul acesta, sistemul de securitate colectivă europeană prevede o strînsă colaborare între toate statele europene pentru apărarea păcii în același timp, el prevede pentru participanții obligații concrete, inclusiv obligatii de caracter militar, care vor face eficiente acest sistem. Conform proiectului, un atac armat împotriva unui stat membru participant va fi considerat ca un atac armat împotriva tuturor statelor semnatare. Statul atacat va fi ajutat prin toate mijloacele, inclusiv prin forța armată.

În ciuda faptului că proiectul sovietic deschide în fața popoarelor europene perspectiva dezvoltării pasnice, a înlăturării primejdiei unei noi agresiuni, reprezentării puterilor occidentale au respins propunerile continuate în acest proiect, manifestîndu-se astfel încă o dată ca adepti ai menținerii încordării în relațiile internaționale.

Istoria anilor din preajma celor două războaie mondiale care au pustit Europa arată în mod grăitor că de nelaste sînt roadele încheierii unor blocuri de state o puse unul celuilalt „puterile centrale” și „tripla alianță” din războiul 1914—1918 și „axa Berlin-Roma-Tokio” din al

Ce fel de suveranitate încearcă să obțină Adenauer

Presă din Germania occidentală și din alte câteva țări vesteuropene a sfîrșit, în ultima vreme, multă zarvă în legătură cu așa zisă problema a „suveranității” republicii de la Bonn. Începutul acestei campanii, vădit inspirat din afară, a fost făcut de Adenauer, care, în cursul săptămînilor trei săptămîni, a cerut de cîteva ori ca puterile apusene să ocupeze și recunoască „suveranitatea” Germaniei occidentale.

Desfășurînd o politică de reînarmare a Germaniei occidentale, de reînviere a wehrmachtului fascist și de crearea a blocului militar agresiv al celor șase state vesteuropene, guvernul lui Adenauer face de peste doi ani de zile propagandă ideii false cum că tratatele de la Bonn și Paris ar aduce... „suveranitatea deplină” a Germaniei occidentale. Dar popoarele țărilor europene și populația Germaniei occidentale au înțeles esența agresivă a tratatului de la Paris, prin care se prevede crearea așa numitei „comunități de securitate europene”. Popoarele Europene apusene opun o rezistență tot mai hotărîtă cerurilor care încearcă să obțină traducerea în viață a acestui tratat. În pofida tuturor acestor eforturi, în pofida presiunilor și șantajului Statelor Unite, parla-

Desen de B. EFIMOV

Enervare în S.U.A. din pricina acordurilor de la Geneva

Acordul realizat între participanții la conferința de la Geneva cu privire la restabilirea păcii în Indochina a fost primit cu vădită enervare de către cercurile agresive ale Statelor Unite. „Guvernul” — scrie Russell, bine informatul corespondent din Washington al ziarului „New York Herald Tribune” — a primit vestea privind armistițiul din Indochina cu o accentuată lipsă de entuziasm.”

Luînd cîntul în comita pentru aforțele externe a Camerei Reprezentanților a S.U.A., Dulles, secretarul de stat al S.U.A., „a subliniat — potrivit relatărilor ziarului „New York Times” — că Statele Unite regretă numeroase aspecte ale acestei hotărîți.”

O serie de congressmani americani au atacat acordurile de la Geneva care prevăd restabilirea păcii în Indochina. Presă reacționară americană atacă și ea hotărîrea adoptată la conferința de la

Geneva în problema indochineză. Dannev, observator al concernului ziaristic Scripps-Howard, ajunge pînă acolo, încît numește aceste hotărîri drept o... „catastrofă”. Dannev improasă cu grosulane insulte Franța, pentru că ea a refuzat — în pofida presiunilor exercitate de Statele Unite — să continue războiul colonialist, lînsit de perspective, din Indochina și a acceptat încheierea armistițiului.

De ce cerurile agresive ale Statelor Unite sînt nemulțumite de hotărîrile conferinței de la Geneva în problema indochineză?

Din pricină că aceste hotărîți, care reprezintă un pas însemnat pe calea desăvârșirii încercărilor internaționale și a întăririi păcii, constituie o serioasă înfrîngere a faimoselor politici americane „de poziții de forță”. Pînă și presa monopolurilor americane a fost nevoită să recu-

PE LACUL GENEVA

Naufragiu ziua-n amiaza mare și pe vreme bună.

Desen de V. FOMICEV

Potrivit datelor Asociației britanice a actorilor, denumită „Asociația dreptății”, numai 40% dintre actorii unui prim succesiv al „due o viață suportabilă”; 26% din membrii ei „o secol cu greu la capăt” iar 34% „sînt cu totul lipsiți de mijloace de existență.”

Organele învățămîntului din Italia efectuează experiențe dintre cele mai strănii. Ziarul „Unită” scrie că, cu cîteva vreme în urmă, elevii a două dintre liceele de stat din Milano (Parini și Berca) au primit pentru lucrările scrise de control cîteva teme „foarte originale”. Acestor literi li s-a cerut să scrie despre „comunitatea defensivă europeană” și Pactul Atlanticic. Elevii n-au putut înțelege multă

noască acest lucru. Ziarul „Wall Street Journal” scrie într-un articol redacțional că, drept urmare a înțelegerii realizate la Geneva în problema indochineză, „Apusul ziarului subliniază Statele Unite — N. Red.) a suferit o groznică înfrîngere”.

Hanson Baldwin, observator al ziarului „New York Times”, este tot atît de categoric: „Pacea de la Geneva — scrie Baldwin — renunțată o înfrîngere pentru Statele Unite, deoarece, în ciuda uriașului ajutor acordat Franței, politica noastră s-a dovedit a fi ineficăc”.

Caracterizînd starea de spirit care domnește în cerurile Congresului american, ziarul „New York Herald Tribune” scrie: „Reacția Congresului la acordul de armistițiu în Indochina continuă să rămîna sumbră. Ea reflectă o părere larg răspîndită, potrivit căreia această înțelegere constituie o serioasă înfrîngere a conducerii americane.”

Presă burgeză americană este deosebit de neliniștită de faptul că, din pricina realizării acordului privind restabilirea păcii în Indochina, influența americană asupra țărilor Asiei a scăzut. „Este posibil ca prestigiul american să nu fi fost niciodată atît de scăzut printre popoarele asiatice” — scrie cu amarăciune ziarul „New York Journal-American”.

Cerurile agresive ale Statelor Unite turbază de furie din pricină că acordul de la Geneva cu privire la Indochina dă poporului vietnamez dreptul la o existență națională independentă, drept cucerit prin lupta îndelungată și îndrăzită a forțelor patriotice ale Vietnamului împotriva colonialiștilor străini. Presă burgeză a Statelor Unite atacă cu deosebire acest articol din declarația de la Geneva care prevede desăvîrșirea unor alegeri libere în Vietnam, alegeri menite a pune capăt delimitărilor temporare a țărilor în zonele de reînarmare a forțelor armate ale părților combatante, și a duce la restabilirea unității în Indochina. Comentariile ziarelor vădese neliniștea pricinuită de faptul că aceste alegeri pot însemna o victorie a forțelor patriotice de ne întregul teritoriu al Vietnamului și pot duce la crearea unui stat vietnamez unit, independent și democratic.

Vorbînd despre urmările imediate ale acordului realizat la Geneva cu privire la restabilirea păcii în Indochina, anumite organe ale presei americane dau alarma, arînd că acest acord va crea noi dificultăți în calea desăvîrșirii politicii agresive a Statelor Unite atît în Asia cît și în Europa.

Atacurile polițienilor americani și ale presei Statelor Unite împotriva acordului realizat în problema indochineză dovedesc nu numai enervarea acestor polițieni și a presei americane, dar și neputința și panica lor.

„Nu înșeli, nu vinzi”...

Cu aproape un an în urmă, în postul de director al postului de radio „Vocea Americii” a fost numit un domn pre nume Erickson, vice președinte al marilor agenții newyorkeze de publicitate. Mac Kann — Erickson, Erickson a fost numit în acest post întrucît se făcuse cunoscut ca fiind un experimenter specializat în ce privește reclama mărfașilor și produselor înveciate și falsificate.

După nici un an de slujbă Erickson și-a dat demisia întorcîndu-se că lucreze în agenția sa new-yorkeză, pe scîmbe că a ajuns la concluzia că este mult mai lesne — și mai bănos — să faci reclama unor produse falsificate decît unul democratic false.

Activitatea publicistică a ispitit subit pe lordul Dowding, prim-maresal al aerului al Marii Britanii. Nu de mult, el a încununat lupta cu cîștig ziarului „Sunday Dispatch” despre una din ultimele sale descoperiri în domeniul aeronauticii.

În ultimul timp, potrivit convingerilor ferme a lordului Dowding, deasupra Insulelor Britanice au aprut farfurii zburătoare. „Eu cred în existența farfuriilor zburătoare” — scrie maresalul englez.

Lordul afirma că aceste farfurii soseesc din alte planete și apariția lor se explică prin dorința locuitorilor altor lumi de a afla pînă la ce punct au ajuns tehnicele, ale căror urmări sînt, probabil, resimțite în spațiul interplanetar.

Activitatea publicistică a ispitit subit pe lordul Dowding, prim-maresal al aerului al Marii Britanii. Nu de mult, el a încununat lupta cu cîștig ziarului „Sunday Dispatch” despre una din ultimele sale descoperiri în domeniul aeronauticii.

„Note” Ce a trecut sub tăcere revista „Newsweek”

Revista americană „Newsweek” a publicat nu de mult un entuziast articol consacrat Ruhrului. Articolul purta titlul semnificativ: „Cheia spre refacerea și viața (?!?) Apusului”. Revista scrie cu multă satisfacție că monopolii germani s-au ridicat din ruine și că ajutorul dolarilor americani, Propagandăștii americani știu prea bine că reîn-

virea Ruhrului, însemnă arsenal al războiului, aflat din nou în mișcarea vechilor regi ai lunurilor, stîrnește o serioasă neliniște în Europa apuseană. „Newsweek” nu întîmpină încercări să zugrăvească un tablou idilic al pasnicei munci „constructive” desfășurate în Ruhr. „Ruhrul este atelierul Europei...” — scrie revista. Mirosul greu al morții a fost înlocuit aici cu mirosul înepător al convertitoarelor în acțiune.

Conducătorii industriali fasciste de război, cunoscuți ca alare lumii întregi, ar lucra, chipurile, pentru propășirea economiei pasnice. „Newsweek” nu s-a știit să citeze numele acestor foști conducători ai industriei fasciste de război: Wilhelm Zangen, Gunther Henle, Herman Reich, Robert Pierdmenges.

Avocații de la „Newsweek” ai monopolurilor vestgermane socotesc probabil că cititoarii lor sînt total neinformați sau că au memoria foarte scurtă. Într-adevăr, cine va da oare crezare spuselor reușiti cum că, de pildă, Wilhelm Zangen este ocupat cu o „muncă pasnică”? Zangen, fost mare industriaș fascist, era pe vremuri directorul cosuculuiului concern de război Mannesmann. În anul 1943, Hitler l-a conferit lui Zangen titlul de „fîrler al industriei de război”. În acea perioadă, Zangen era conducătorul „Camerelor imperiale a industriașilor”, adică unul dintre conducătorii economiei de război a Germaniei hitleriste. Actualmente, Zangen conduce din nou concernul Mannesmann, ca și-a refăcut potențialul său anelitic. Ca și pe vremea lui Hitler, concernul lucrează din nou pentru nevoile războiului.

O figură nu mai puțin „reprezentativă” este și marele industriaș german Gunther Henle, amintit și el de revista americană. În trecut, Henle a fost diplomat fascist. Caștorindu-se cu fiica unui dintre „regii metalurgiei” din Germania, Peter Klekner, el a moștenit întreaga lui avere. Acum, Henle este unul dintre conducătorii reali ai partidului lui Adenauer, el reprezentînd totodată interesele monopolurilor germane în „Uniunea cărbunului și oțelului”, alcătuită din șase țări vesteuropene.

Sub stăpînirea lui Zangen, Henle și a altor monopoliiști de leapa lor, Ruhrul nu a devenit „atelierul Europei”, ci arsenalul armatei „atlantice” și wehrmachtului.

Nu de mult, industriașii din Ruhr au organizat, la Bonn, o expoziție secretă a producției lor de război. „Exponatele” trimise de concernele Krupp și Mannesmann au ocupat un loc de frunte la această expoziție. Tot atunci s-a aflat că peste 400 de firme vestgermane — mai ales din Rhur — se ocupă cu producția de război.

Desigur că „Newsweek”, organul businessului american, a preferat să treacă toate acestea sub tăcere. Dar cerurile largi ale opiniei publice din țărilor vesteuropene știu că, bucurîndu-se de sprijinul monopolurilor transoceanice, magnații Ruhrului fabrică din nou armele războiului, a mele reușenți și ale agresiunii.

american trebuie privită ca o rîscie altă operațiune comercială. „New York Times” relatează că, în postul de director al postului de radio „Vocea Americii”, a fost numit nu de mult Jack Popell, vicepreședinte al puternicului companii de radiodifuziune „Mutual Broadcasting System”. După ce F.B.I.-ul a verificat loialitatea lui Popell și a aprobat numirea lui într-un post de altă de mare răspundere, noul director al postului de radio „Vocea Americii” a chemat pe noti săi subalterni — (tot potrivit relatărilor ziarului „New York Times”) — ca „ei să se simtă ambasadorii în stare să vină pe orei bun America, popoarelor lumii”. Se pare că Jack Popell a hotărît ca o veche zicală negustorească — „Nu înșeli, nu vinzi” — să devină deviza postului de radio „Vocea Americii”.

Alte farfurii zburătoare...

Soare se antrenează; escadriile de bombardiere americane bombardează poligoanele de antrenament, de parcă nu ar zbura deasupra Insulelor Britanice, alți de populate, ci deasupra câmpurilor din Oklahoma sau Texas.

Se înțelege că respectabilul lord Dowding a trecut sub tăcere aceste fapte. În schimb, el a afirmat că a stat de vorbă cu piloții pe care l-a comandat și care au fost ucși în timpul războiului.

Nu știm dacă lordul Dowding a văzut sau ba farfuriile zburătoare. Se poate ca el să fi văzut ceea ce simplilor muritorii nu le este dat să vadă. Dar că maresalul englez a stat de vorbă cu piloții ucși, asta nu mai e de crezut. Și aceasta, nu numai din pricină că pînă și copiii de clasa întâia înțeleg — spre deosebire de lordul englez — că lumea de dincolo de moarte nu-i nimic altceva decît misticism și absurditate. Nu, aceasta este pricina. Flăcăii englezi căzuți în luptă împotriva corbilor fasciști deasupra Londrei și Coventry-ului nu ar avea ce vorbi cu Dowding, prim-maresal al aerului. Credem că zburătorii, care și-au dat viața pentru cerul Angliei să rămîna pur și simplu englez, nu ar sta de vorbă cu reprezentanții unor cercuri care transformă Anglia într-o bază militară a forțelor armate străine.